

عنوان مقاله:

آثار آتشفشانی عمدی بخش کشاورزی بر محیط زیست (مطالعه موردی: استان اصفهان)

محل انتشار:

مجله انسان و محیط زیست، دوره 16، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

جابر اعظمی - دکترای تخصصی محیط زیست، استادیار گروه علوم محیط زیست، دانشکده علوم، دانشگاه زنجان، ایران. (مسوول مکاتبات)

سمیه پورهاشم زهی - کارشناسی ارشد علوم محیط زیست، گروه علوم محیط زیست، دانشکده علوم، دانشگاه زنجان، ایران.

خلاصه مقاله:

ایران، گرچه با دوازده درصد سطح زیر کشت، رتبه‌ی سوم در تعداد و تنوع محصولات کشاورزی را در دنیا دارد؛ اما رتبه‌ی بالای ۱۴۰ از ۲۳۱ کشور در شاخص‌های زیست محیطی، بیانگر عدم توجه کافی آن به حفظ محیط زیست است. امروزه سوزاندن بقایای گیاهی، در جامعه‌ی کشاورزی ایران، به یک فرهنگ تبدیل شده است. در این مطالعه به مروری بر مطالعات قبلی، نتایج مصاحبه حضوری با کشاورزان و دهیاران شهرهای مختلف استان اصفهان و دلایل آتش زدن عمدی مزارع و بقایای گیاهان، آثار نامطلوب آن بر محیط زیست، تاثیرات مثبت حضور این مواد برای کشتهای بعدی، معرفی کاربردهای آن‌ها در صنایع مختلف و نقش آموزش جامعه روستایی پرداخته میشود. نتایج این مطالعه نشان داد از مهم ترین دلیل سوزاندن عمدی، آمادگی سوزاندن سریع مزرعه برای کشت بعدی و یا نابودی آفات خصوصا حشرات جوانه‌خوار در فصل بهار میباشد؛ در حالی که آتش، نه تنها موجب کاهش حاصلخیزی خاک، افزایش فرسایش آبی و بادی، نابودی میکروارگانیسمهای بسیار مفید و آلودگیهای هوا میشود؛ بلکه با برهنه شدن سطح خاک، کاهش نفوذ آب باران، ایجاد روانابهای سطحی، افزایش تبخیر و نیاز به آبیاری بیشتر میشود. همچنین این بقایا، نه تنها منابع غذایی مفیدی برای کشت بعدی محصول است بلکه میتوان در صنایع مختلف از جمله صنعت چوب و کاغذ، صنعت پرورش گل و گیاه (قارچ)، صنعت تولید انرژی و خود صنعت کشاورزی استفاده کردند. آموزش جامعه کشاورزان، توسعه صنایع تبدیلی در روستا، پژوهشهای کاربردی پذیر کردن بقایای کشاورزی و تقویت مشوقهای لازم دولتی از مهمترین اقدامات لازم می‌باشد.

کلمات کلیدی:

آموزش، آتشفشانی عمدی، کشاورزی، محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1872846>

